

Verslag excursie Quackjeswater op 17 mei 2019

Voor de afwisseling vandaag eens een avondexcursie. Na afloop van de excursie in februari in het gebied rond het Quackjeswater kwam het idee op om hier ook eens op een lenteavond in mei te gaan wandelen en dan te genieten van de zang van alle vogels en vooral die van de nachtegaal. Vanavond was het dan zover en met z'n zevenen begonnen we tegen acht uur op deze windstille, bewolkte avond aan onze avondwandeling rond het Quackjeswater. We waren vrijwel de enige bezoekers.

Meteen hoorden we rondom ons de zang van diverse bosvogels, zoals Zwartkop, Roodborst, Fitis, Tjiftjaf, Koolmees en Merel. Terwijl we stonden te kijken naar enkele Gaaien en een Grote bonte specht kwam boven onze hoofden een groepje Staartmezen op bezoek.

We kwamen op het zanderige grasveld waar het pad naar het vogelscherm begint, en zagen daar enkele bloeiende orchideeën, de Vleeskleurige orchis (*Dactylorhiza incarnata*).

Natuurlijk even een foto van gemaakt. En zo kwamen we bij het uitzichtpunt over het Quackjeswater.

Op het vlakke water zwommen diverse vogels en in de bomen op het eilandje tegenover ons zaten ook vogels. Met de verrekijker konden we de volgende soorten onderscheiden: Grauwe gans, Nijlgans, Slobeend, Kuifeend, Aalscholver, Blauwe reiger, Tafeleend en Bergeend. In het water vlak voor ons zwommen twee Dodaarsjes die zich meer onder dan boven water bevonden. Maar het klapstuk vormde de groep Lepelaars die op een in het water drijvende dode boom stonden, volwassen en jonge exemplaren. We ontdekten een Oeverloper én een grote eend (kleine gans) die er bijzonder uitzag en die we niet kenden; ook onze vogelboeken gaven geen uitsluitsel. Er werden foto's van gemaakt. Later bleek dat we hier stonden te kijken naar een vrouwtje Magelhaengans, een uit Zuid-Amerika afkomstige soort! Deze leeft een gedeelte van het jaar op de vlaktes en gedeeltelijk in bossen / moerassen en op de Patagonische graslanden van Argentinië. De in Nederland levende dieren zijn ontsnapt uit gevangenschap. Ze trekken veel op met brandganzen.

Magelhaengans

In de struiken naast ons zongen de Zwartkop en de Tjiftjaf het hoogste lied.

We verlieten het uitzichtpunt en wandelden rustig verder rond het meertje. We genoten van de vele geuren op deze windstille avond: overheersend was de geur van de Meidoorn en het volop bloeiende Fluitekruid, maar ook de bloeiende Berberis geurde sterk. Op de achtergrond zong een Zanglijster, maar een Nachtegaal - het doel van deze avond-excursie - hadden we nog steeds niet gehoord!

Tot half tien, toen de zon onder was gegaan en de schemer snel inviel. Eerst voorzichtig, maar allengs luider en enthousiaster begon eerst de ene Nachtegaal te zingen, gevolgd door enkele soortgenoten. Prachtig, we genoten er volop van. Maar het werd nu snel donkerder en we bevonden ons nog aan de overzijde van het Quackjeswater. We moesten langs de andere zijde terug naar de auto's. Dus besloten we niet meer te stoppen en door

te lopen in het steeds donkerder wordende duingebied met het gezang van de Nachtegalen op de achtergrond.
En zo arriveerden we om 22 uur, in het donker, bij onze auto's. Een bijzondere excursie was ten einde, een die we zeker nog eens kunnen herhalen in een meimaand.

Gerard Verroen.

